

[Hans Hedtoft.]

Beskæftigelsespolitik. Jeg er altsaa helt enig med den højtærede Statsminister og ogsaa med den højtærede Arbejds- og Socialminister, naar de siger, at offentligt Arbejde skal man til enhver Tid regulere i Forhold til den Evne, det private Erhvervs- liv har til at beskæftige de arbejdsløse. Det er en god, gammel, socialdemokratisk Politik. Det er umuligt for os at komme op at skændes om det, det er ingen Venstreopfindelse eller noget som helst i den Retning, saa det kan der ikke blive stor Diskussion om; men det, der kan blive Diskussion om, det er, hvorvidt den nye Praxis, som den højtærede Arbejds- og Socialminister og Regeringen her har gennemført, er klog og rigtig og hensigtsmæssig, og det har vi altsaa sagt her og efter min Mening ogsaa bevist, at det er den ikke.

Saa var der et andet „Argument“, hvis man kan kalde det Argument — jeg beder Stenograferne om at sætte Gaase- øjne om Argument —, som den højtærede Arbejds- og Socialminister anvendte. Han sagde til mig, at han kunde godt være onds- kabsfuld — jeg maa sige, det ligner ham ikke, han er en elskelig Mand personlig —, han kunde godt være onds- kabsfuld, sagde han, og tale om de Arbejdsløshedstal, der var i Staunings Regeringsperiode. Ja, jeg gad vidst, hvilken Relation det har til Da- gens Problem. Den højtærede Statsminister gjorde nogle Bemærkninger i samme Retning. Regeringen vil da vel ikke fortælle os, at den relativt gode Beskæftigelsessituation, vi har i dette Øjeblik, har Venstre eller den nuværende Regering haft Lod eller Del? Saa har Regeringen faaet Storhedsvanvid, hvis man blot vil antyde noget saadant. Partiet Venstre og Partiet Venstres sociale Linie har jo ikke det fjerneste med dette at gøre. (*Christmas Møller*: Det har man jo heller ikke sagt!). Jo, man har, man har antydet det. Naar jeg har ført den Tale, jeg har gjort her i Dag, saa sætter man det i Relation til de Arbejdsløshedstal, der eksis- terede i Statsminister Staunings Periode, og jeg fatter nu, at det skal forstaas som et Argument i Retning af, at Partiet Venstre er særlig beskæftigelsesfremmende ved det, man foretager sig i Øjeblikket, og det vil selv det ærede Medlem Hr. *Christmas Møller*, hvis Kærlighed til Regeringen jeg alligevel opfatter, som værende ret platon- isk, give mig Ret i, at det kan man ikke paastaa.

Den højtærede Arbejds- og Socialmini- ster hævdede, at vi jo selv — vi, det er alt- saa Socialdemokraterne — havde standset

de offentlige Arbejder her i Danmark i 1943 og 1944, og vi havde altsaa selv indført en Praxis i den Retning, selv betraadt den, som den højtærede Arbejds- og Social- minister nu betraadte. Ja, det kan ikke be- nægtes, men hvorfor gjorde vi det, højt- ærede Minister? Fordi der i 1943 var ca. 10 000 — hvis vi tager det barberede Tal 5 000 — arbejdsløse Arbejdsmænd i hele Landet. I 1944 var Tallene 11 000 og 4 000. Over for det staar, at der pr. 15. Marts 1946 var i barberede Tal 47 200, i ubarberede Tal 83 200 ufaglærte, indregistrerede, ar- bejdsvillige Arbejdsmænd. Selv en Venstre- minister maa kunne forstaa denne Forskel, særlig naar det saa betænkes, at i det Cirkulære, som blev udsendt paa det Tids- punkt, var der straks den Dispensations- mulighed, som Regeringen nu først indfører, efter at være presset dertil, og efter at selv Det konservative Folkeparti og Det radi- kale Venstre, Retsforbundet og Dansk Samling alle er staaet herop og har sagt i alle Tilfælde een Ting i Tilslutning til det, jeg tidligere har fremført, nemlig at jeg har fuldstændig Ret, fuldstændig Ret, i min Kritik af den manglende Dispensations- mulighed. Det beder jeg den højtærede Arbejds- og Socialminister, det beder jeg den højtærede Statsminister, det beder jeg hele Regeringen lægge Mærke til. Rege- ringen kommer fra det med Livet, det er aabenbart, for Redningsbojen er jo kastet ud, men sagligt er den klædt af, sagligt har Regeringen fra alle Partier i denne Sal nu faaet at vide, at jeg havde Ret, naar jeg kaldte dette Cirkulære hovedløst, urime- ligt, og det er det afgørende.

Den højtærede Statsminister sagde med den Troværdighed og landlige Charme, der er ham egen, at han jo ikke er fejlfri, og saa saa den højtærede Statsminister ned paa mig og spurgte, om jeg var det. Nej, jeg har aldrig givet mig ud for noget saadant, men jeg tør fremsætte en Be- mærkning i denne Forbindelse, og det er, at mit Parti har aldrig udsendt et saadant Cirkulære, og naar jeg angriber saa stærkt den højtærede Statsminister, og naar jeg bruger saa stærke Ord, som jeg gør, saa er det, fordi jeg har en Mistanke om — det vil jeg hellere aabent have sagt fra denne Talerstol —, jeg har en Mistanke om, at naar Cirkulæret har faaet denne Form, naar det ser anderledes ud, end saadanne Cirkulærer har gjort tidligere, saa skyldes det ministeriel Egenraadighed. Vi har nemlig endnu en dygtig Administration her i Landet, men det er ikke altid saa godt fat med Regeringerne. Jeg tvivler meget